

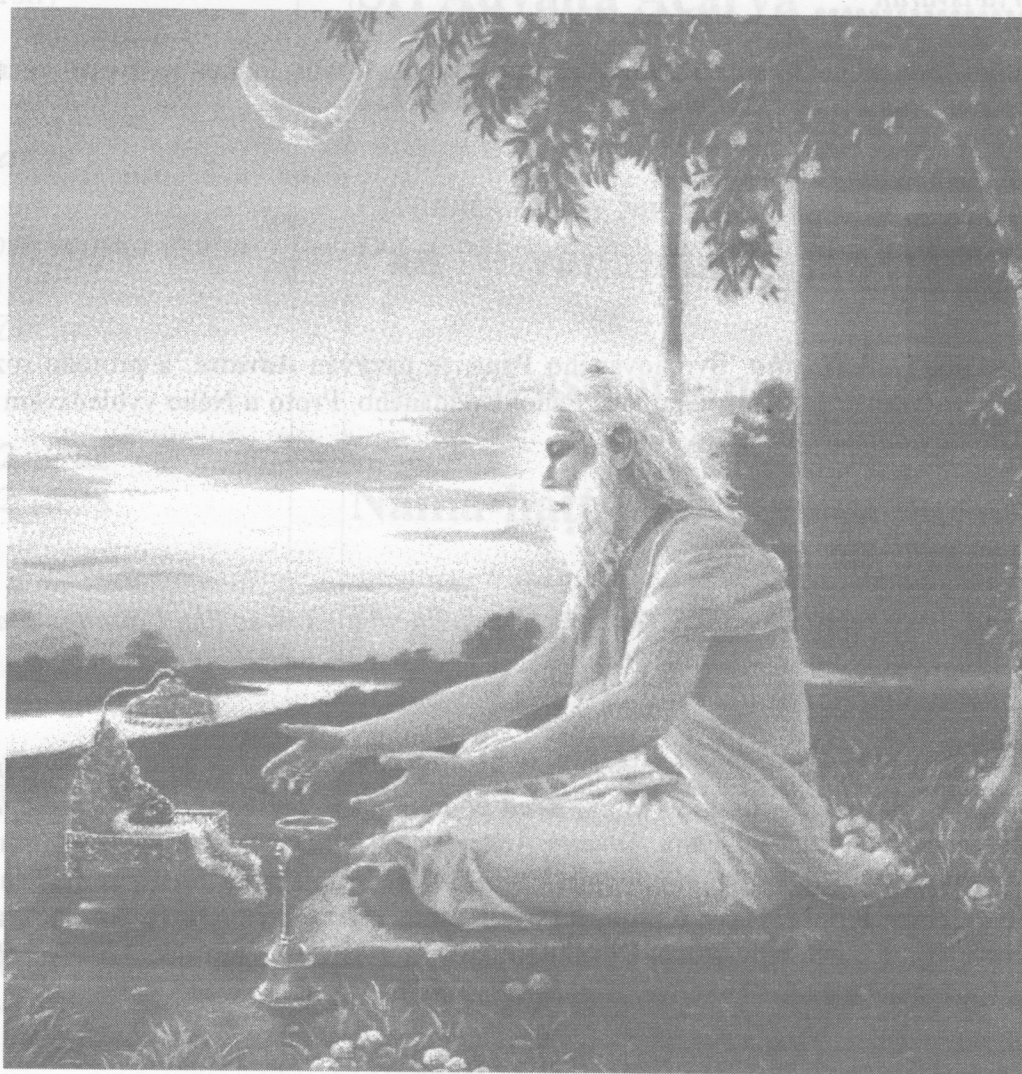

NAMA HATTA

Časopis Mezinárodní společnosti
pro vědomí Kršny

leden / únor 1996
3. číslo 2. ročník

Śrī Caitanya Mahāprabhu, měl
pro Svoje zjevení v tomto světě pět dů-
vodů, z nichž jedním bylo vyhovět modlitbám *Advaity Ācāryi*...

26.1.1996 - den zjevení Śrī Advaity Ācāryi

Advaita Ācārya, je jedním z hlavních žáků Pána *Caitanyi Mahāprabhua* a je uznáván jako expanze *Mahāviṣṇua*. *Advaita Ācārya* je tedy také Pán, přesně řečeno expanze Pána. Patří do kategorie živých bytostí, která se nazývá *viṣṇu-tattva*. Slovo *advaita* znamená nedvojný a jmenuje se tak proto, že se neliší od Nejvyššího Pána. Nazývá se také *ācārya*, neboli učitel, protože rozšířil vědomí *Kṛṣṇy*. Je tedy stejný jako *Śrī Caitanya Mahāprabhu*. I když je *Śrī Caitanya Mahāprabhu* samotný *Śrī Kṛṣṇa*, objevuje se jako oddaný, aby učil lidstvo jak *Kṛṣṇu* milovat. Stejně tak se *Advaita Ācārya* objevil jenom proto, aby rozdával poznání o vědomí *Kṛṣṇy*. Je tedy také Pán, který inkaroval jako oddaný.

V *Caitanya-caritāmṛte Śrīla Kṛṣṇadāsa Kavirāja Gosvāmī* vysvětluje, že *Śrī Caitanya Mahāprabhu*, měl pro Svoje zjevení v tomto světě pět důvodů, z nichž jedním bylo vyhovět modlitbám *Advaity Ācāryi*, který se v tomto světě zjevil dříve než Pán, a když viděl jak jsou lidé materialističtí, pohroužení v hříšných činnostech a zapomínají svůj věčný láskyplný vztah s Bohem, začal se intenzivně modlit k Pánu *Kṛṣṇovi*, aby se zjevil v tomto světě a osvobodil padlé duše *Kali-yugy*.

Následuje několik veršů ze *Śrī Caitanya-caritāmṛty*, které tyto skutečnosti dokreslují.

*mahā-viṣṇur jagat-kartā
māyayā yaḥ srjaty adaḥ
tasyāvatāra evāyam
advaitācārya īśvaraḥ*

Pán *Advaita Ācārya* je inkarnací *Mahā-Viṣṇua*, Jehož hlavní funkcí je tvořit kosmický svět prostřednictvím působení *māyī*.

*advaitaṁ hariṇādvaitād
ācāryaṁ bhakti-śaṁsanāt
bhaktāvatāram īśaṁ tam
advaitācāryam āśraye*

Poněvadž se neliší od *Hariho*, Svrchovaného Pána, je nazýván *Advaita*, a protože rozšiřuje kult oddanosti, je nazýván *Ācārya*. Je Pán a inkarnace Pánova oddaného. Proto u Něho vyhledávám ochranu.

Śrī Caitanya-caritāmṛta Ādi-līlā 6.4-5

*yāñhāra tulasī-jale, yāñhāra huñkāre
sva-gaṇa sahite caitanyera avatāre*

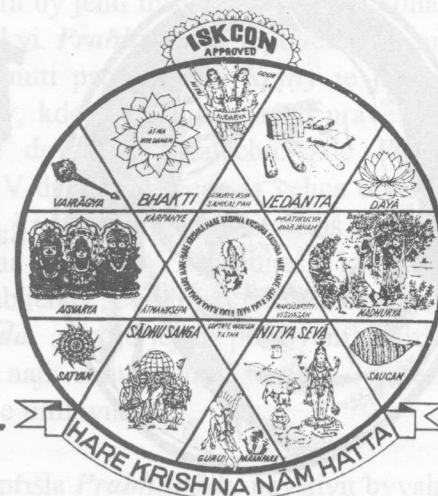
Uctíval *Kṛṣṇu* lístky *tulasī* a vodou z *Gaṅgy* a hlasitě Ho volal. Tak se Pán *Caitanya Mahāprabhu* zjevil na zemi, doprovázen Svými osobními společníky.

Śrī Caitanya-caritāmṛta Ādi-līlā 6.34

Po přečtení těchto řádků není tedy překvapující, že se Pán *Caitanya* spolu s pánem *Nityānandou* zjeví před třemi lety v pražském chrámu ve své *arcā* podobě jako *Śrī Śrī Nitāi Navadvīpacandra*, právě v den, kdy se oslavuje zjevení Pána *Advaity Ācāryi*, aby Svou transcendentální přítomností dali možnost mnoha podmíněným duším zaměstnat se v *sañkīrtanu*, společném opěvování Pána, zpíváním Jeho svatých jmen: „*Hare Kṛṣṇa, Hare Kṛṣṇa, Kṛṣṇa Kṛṣṇa, Hare Hare / Hare Rāma, Hare Rāma, Rāma Rāma, Hare Hare*. Jste tedy srdečně zváni kdykoliv a zvláště v tento den navštívit *Hare Kṛṣṇa* centrum v Praze. (pozvánka na str. 17)

Hare Kṛṣṇa Nāma Hatta

Časopis Mezinárodní společnosti pro vědomí Kṛṣṇy
2.ročník 3.číslo leden / únor 1996

Hare Kṛṣṇa

Nāma Hatta

Časopis

Mezinárodní společnosti pro
vědomí Kṛṣṇy

Redakce :

Nāma Hatta

ISKCON

Centrum pro védská studia

Jílová 290

Praha 5 - Zličín

155 00

tel: 02-302 12 82

fax: 02-302 16 28

Na tomto čísle spolupracovali:

Aśvahari dās

Kṛṣṇavallī devī dāśī

Jarda Blažek

Podávání novinových zásilek

povoleno Ředitelstvím pošt Praha

čj. NP 1808/199 ze dne 16.8.1994

Obsah

Śrī Advaita Ācārya 2

Prabhupāda kathā4

Přednáška Śrīly Suhotry Swamiho

Pán Nityānanda6

Védská astronomie13

Nāma-haṭṭa kontakt15

Prabhupāda centennial16

Kṛṣṇova kuchyně17

Věda, védské hledisko18

Křížovka a
vaiṣṇavský kalendář 20

Prabhupāda kathā

- pokračování vyprávění z knihy Prabhupāda-līlā VII od
Satsvarūpy dāse Goswamiho, vydané v nakladatelství
Gita-Nagari Press, 1982

Jednoho dne *Śrīla Prabhupāda* chtěl vykoušet obsah tácu *Rādhā-Kṛṣṇy* přímo z oltáře. Ochutnal *prasādam* a schválil ho. Ale při jiné příležitosti šel do kuchyně a zjistil, že *pūjārī* dali nové květiny na stejné místo jako staré květiny na vyhození. „Toto jsou květiny na obětování pro *Kṛṣṇu*?“ zeptal se nespokojeně. Požádal *Hṛdayānanda Mahārāja*, aby našel kvalifikovaného oddaného, který by se stal hlavním *pūjārīm* a dohlížel na uctívání Božstev. *Hṛdayānanda Mahārāja* přivedl *Prabhupādovi* do jeho pokoje *Kṣiti-mohana* a *Prabhupāda* začal mluvit o tom, že nejdůležitější služba je zvětšit uctívání Božstev. „Ne,“ odpověděl *Kṣiti-mohana*, „*saṅkīrtan* je nejdůležitější.“

„Nikdy bys neměl říkat *Prabhupādovi* ‚ne‘, opravil ho *Hṛdayānanda Mahārāja*.

„Ano, *Prabhupādo*,“ odpověděl *Kṣiti-mohana*. *Prabhupāda* ho potom požádal, aby se stal hlavním *pūjārīm*. *Kṣiti-mohana* ve španělštině řekl *Hṛdayānanda Mahārājovi*, že se bojí, že se dopustí proti Božstvům mnoha přestupků. *Hṛdayānanda Mahārāja* ho ujistil, že se všechno postupem naučí. Protože *Prabhupāda* chtěl, aby to dělal, postupně se stane expertem.

Śrīla Prabhupāda se během této návštěvy Mexika nezaměstnával mimo chrám; spíše požádal, aby ti, kdo měli zájem, byli přivedeni na návštěvu do jeho pokoje. Každý večer se proto setkával s několika hosty. První večer přišlo do *Prabhupādova* pokoje několik profesorů a Indů a s nimi také *Hanumān* a *Hṛdayānanda Mahārāja*. *Hanumān* se zeptal, proč jeho žáci mají takové štěstí, že mají pravého duchovního mistra, zatímco mnozí ostatní mají falešné učitele.

„Každý žák si bude myslet, že jeho guru je dobrý a ostatní jsou podvodníci,“ odpověděl *Śrīla Prabhupāda*. „Ale existuje standard pro to, kdo je duchovní mistr. Duchovní mistr znamená ten, kdo

je nejlepším služebníkem Boha. Ale ten, kdo nepřijímá existenci Boha je *mūḍha*, darebák. Darebák se nemůže stát duchovním mistrem.“

Profesor: „Máte nějaké mínění o některých z ostatních indických duchovních mistrech?“ Profesor jmenoval několik dobře známých *guruů*. Při zmínce o jistém populárním mladém *guruovi*, ho *Śrīla Prabhupāda* přerušil: „Říká, že on sám je Bůh. Pak je falešný. Jak může být Bohem? Bůh je tak levný? Jenom poštelci ho přijmou. Ti, kdo nemají žádné poznání.“

Při zmínce o slavném meditátorovi *Śrīla Prabhupāda* řekl: „Myslím, že nemluví nic o Bohu. Mluví něco o materiální prosperitě.“ Při zmínce o jiném *guruovi* *Prabhupāda* odpověděl: „On také říká: ‚Já jsem *Bhagavān*‘. Proto je podvodník. Jak můžete říkat, že vy sám jste *Bhagavān*, Bůh? Tak i když ho lidé přijímají jako Boha, protože předvádí nějaké kejklřství nebo stvoří trochu zlata, pak existuje větší Bůh, který stvořil zlatý důl. Proč bych chodil za tímto malým Bohem? Musím jít za velkým Bohem, který stvořil všechny zlaté doly.“

Profesor: „Mám potíže s významem pojmu *dokonalé poznání*. Mohl byste -“

Prabhupāda: *Dokonalé poznání* znamená, že to, co říkáte, je správné. Není v něm žádná chyba.“

Profesor: „Za žádných okolností?“

Prabhupāda: „Ano, to je dokonalé poznání. Ne jako vědci. Oni mění. Řeknou: ‚Ano, bylo to takto, ale nyní se to změnilo.‘ To není dokonalé poznání. Dokonalé poznání znamená, že to, co říkáte je správné provždy. Tak jako člověk umírá. Když někdo řekne: ‚Člověk umírá,‘ je to dokonalé poznání. Je to správné vždy.“

Profesor: „Dejme tomu, že reinkarnuje?“

Prabhupāda: „Zemře znamená, že zemře tělo. Duše neumírá. *Na hanyate hanyamāne śarīre*.“

Indický host se zeptal *Śrīly Prabhupādy* na *varṇa-saṅkara*, rychlé přibývání neplánovaného, nechtěného potomstva. *Prabhupāda* odpověděl, že protože se nenásleduje *varṇāśramský* systém,

světová populace kráčí do pekla. „*Varṇa-saṅkara* dosahuje takového stupně,“ řekl, „že zabíjejí děti, a je to legální. Klesli na tak extrémně nízkou úroveň.“

Ind odpověděl: „Ale jistě existuje i praktický pohled na věc. Nebude-li co jíst, co se stane pak?“

Prabhupāda: „Kdo říká, že není co jíst? To je také jejich výmysl.“

Indický host: „Myslím čísla, která jsou publikována.“

Prabhupāda: „Zvláště my, Indové, víme, že je inzerováno, že jsme chudí. Po celém světě se to o nás říká. Kamkoliv přijdu, říkají: „Oh, vy jste z Indie?“ Protože naše vláda jednoduše žebrá. Ale kdo umírá na chudobu? V jiných zemích se také umírá - páchají sebevraždy. A možná některé osoby umírají hladem. Smrt nemůžete zastavit. Dejme tomu, že máte dost jídla. Znamená to, že všechno ostatní je vyřešeno? V Americe je jídla dost. Proč se z nich tedy stávají hippies? Válejí se po ulicích, v parcích. Viděl jsem v Londýně St. James's Park. Spí a policie křičí: „Hej! Klidte se! Klidte se!“ Tak proč? Britové nejsou chudý národ. Američané nejsou chudý národ.“

Indický host: „Chudoba je také relativní.“

Prabhupāda: „Ne, viděl jsem Amsterdam - prostě plný hippies ležících na ulicích bez jídla a střechy nad hlavou. To se děje.“

Indický host: „Hippies se neválejí v parcích protože nemají co jíst.“

Prabhupāda: „Něco určitě chtějí. Něco potřebují.“

Indický host: „Ale nemusí to být zrovna jídlo.“

Jedno tělo potřebuje jídlo, další tělo potřebuje něco jiného. Každý něco potřebuje. To musíte přijmout. Viděl jsem to v Los Angeles. Procházel jsem se v Beverly Hills a z jednoho velmi pěkného domu vycházel hippie. Beverly Hills, čtvrť, kde bydlí samí boháči. Má velice pěkné auto, ale je hippie. Proč? Jeho otec je velice bohatý člověk. Má pěkné auto. Může být velice vzdělaný. Proč je potom hippie? Jaká je odpověď?“

Indický host: „Je zklamaný.“

Prabhupāda: „To znamená, že něco potřebuje. To je otázka. Můžete potřebovat jídlo, já mohu potřebovat nějakou ženu, on může potřebovat peníze. Tímto způsobem každý něco potřebuje. Proto by nakonec všichni měli hledat Boha. Pak se vyplní každá potřeba.“

Jeden večer přišli na návštěvu nějací kněží. Vyjádřili ocenění **Prabhupādovy** práce v Mexiku,

ale zeptali se, jestli by jeho mise mohla být vykonávána i v jejich církvi. **Prabhupāda** odpověděl, že nikdy neřekl, že hnutí pro vědomí *Kṛṣṇy* je jediný způsob. Kdokoliv, kdo následuje vlastní pravé náboženství, může dosáhnout úspěchu. Ale **Prabhupāda** dodal: „V dnešních dnech je velice obtížné najít skutečného křesťana.“ Ačkoliv Ježíš Kristus vyzdvihoval písmo a citoval: „Nezabiješ,“ křesťané jsou experti v zabíjení. „Chlubí se býčími zápasy,“ dodal **Prabhupāda**. „To je jejich postavení. Takže je velice obtížné najít skutečného křesťana.“ Kněží znejistěli a brzy se omluvili.

Jiný večer přišla **Prabhupādu** navštívit bývalá Miss Mexico. V doprovodu dvou sofistikovaných, bohatě vyhlížejících mužů byla ex-Miss Mexico velice okouzující a při řeči neustále třepotala řasami. I když nebyla zrovna ve svém žvilu, snažila se být diplomatická a přehnaně všechno oceňovala. „Vaše centrum zde se mi opravdu líbí,“ řekla **Prabhupādovi** prostřednictvím překladatele. „A myslím, že bych chtěla přijít znovu a dozvědět se o tom víc.“ **Prabhupāda** byl upřímný. „Proč sem chcete přijít?“ zeptal se. „Nechápete toto hnutí pro vědomí *Kṛṣṇy*. Četla jste moje knihy?“

„Co? Co?“

„Četla jste moje knihy?“

„Ne, nečetla.“

„Dobrá, znáte naši filozofii?“

„Ach, ne.“

„Když sem chcete přijít, pak poslouchejte a pochopte tuto filozofii. Je to velmi důležité. Pak můžete říci, že chcete přijít zpět.“ **Prabhupāda** pak obrátil svou pozornost k jiným lidem v místnosti a ex-Miss Mexico a její přátelé seděli v tichosti a poslouchali.

Oddaný: *Hlídal jsem zvenku dveře Prabhupádova pokoje a velmi jsem se na svou práci soustředil. Bral jsem to jako svůj život a duši, hlídat dveře Šríly Prabhupādy. Hṛdayānanda Mahārāja mi řekl: „Když budeš mít příležitost, jdi dovnitř ať vidíš, jak Šríla Prabhupāda mluví s hosty. Je to pro tebe velmi důležité.“ Tak jsem si myslel: „Dobře, mám to dovolené.“ Tak když dovnitř vešel muž z vlády, který pracoval ve vzdělávacím programu, a měl interview se Šrílou Prabhupādou, využil jsem příležitosti a šel jsem dovnitř. Myslel jsem si: „Dobrá, snad se na mě Šríla Prabhupāda nebude zlobit, když půjdu dovnitř. Zkusím to.“*

(pokračování příště)

Śrīla Suhotra Swami

Pán Nityānanda

Śrī Caitanya-caritāmṛta, Ādi-līlā, 1. kapitola, verš 44

Tuto přednášku bylo možno slyšet v Hare Kṛṣṇa centru v Heidelbergu 3.3.1985

*yadyapi āmāra guru – caitanyera dāsa
tathāpi jāniye āmi tānhāra prakāśa*

Ačkoliv vím, že můj duchovní mistr je služebníkem Śrī Caitanyi, znám Ho také jako úplnou manifestaci Pána.

VÝZNAM: Každá živá bytost je v základě služebníkem Nejvyšší Osobnosti Božství a duchovní mistr je také Jeho služebník. Přesto, duchovní mistr je přímá manifestace Pána. S tímto přesvědčením může žák pokročit ve vědomí Kṛṣṇy. Duchovní mistr se neliší od Kṛṣṇy, protože je manifestací Kṛṣṇy.

Pán Nityānanda, Jenž je Samotný Balarāma, první přímá manifestace Kṛṣṇy, je původní duchovní mistr. Pomáhá Pánu Kṛṣṇovi v Jeho zábavách a je služebníkem Pána.

Každá živá bytost je věčně služebníkem Śrī Kṛṣṇy Caitanyi; proto duchovní mistr nemůže být ničím jiným, než služebníkem Pána Caitanyi. Věčná činnost duchovního mistra je zvětšovat službu Pánu tím, že trénuje žáky v postoji služby. Duchovní mistr se nikdy nepředstavuje jako Samotný Nejvyšší Pán; je považován za Pánova představitele. Zjevená písma zakazují komukoliv předstírat, že je Bůh, ale pravý duchovní mistr je nejvěrnějším a nejdůvěrnějším služebníkem Pána, a proto si zasluhuje stejnou úctu jako Kṛṣṇa.

Duchovní mistr je manifestací *Śrī Nityānandy Prabhu*, Jenž je považován za původní manifestaci guru, duchovního mistra. Na *Goloe*, v duchovním světě, je Pán *Balarāma (Baladeva)* první expanzí *Śrī Kṛṣṇy*. Tataž osobnost se zjevuje s Pánem *Caitanyou* - Pán *Caitanya* je *Kṛṣṇa*, Jenž se objevil v roli *Kṛṣṇova* oddaného, ačkoliv je *svayam bhagavān*, Nejvyšší Osobnost Božství. Teď se můžeme divit: „Proč to *Kṛṣṇa* udělal? Proč se Bůh zjevuje v podobě oddaného Boha?“ To vysvětluje *Śrīla Prabhupāda* - když se *Kṛṣṇa* zjevil před pěti tisíci lety, neskrýval, že je Nejvyšší Osobnost Božství. *Kṛṣṇa* Samotný se zjevil s veškerým Svým majestátem, všemi Svými oddanými,... Samozřejmě, na zemi bylo mnoho darebáků, kteří nechtěli přijmout, že *Kṛṣṇa* je nejvyšší. Proto s *Kṛṣṇou* bojovali a *Kṛṣṇa* je zabil. Tyto zábavy jsou známé. Ale pro Své oddané, jako je *Arjuna*, na bitevním poli *Kurukṣetra* vyslovil *Bhagavad-gītu*. A v *Bhagavad-gītě* řekl:

„*sarva-dharmān parityajya*

mām ekaṁ śaraṇaṁ vraja - jen se Mi odevzdej, zanech všech jiných ohledů, neboj se o nic jiného, jenom se odevzdej Mně - a Já tě ochráním před všemi hříchy

ahaṁ tvām sarva-pāpebhyo

mokṣayiṣāmi mā śucaḥ - tím, že Mi budeš sloužit bez jakýchkoliv jiných podmínek, budeš ochráněn a očištěn." Toto řekl *Kṛṣṇa Arjunovi*, a tato slavná kniha, *Bhagavad-gītā*, byla předávána po staletí po *Kṛṣṇově* odchodu z tohoto hmotného světa. Ale pochopení toho, co *Kṛṣṇa* myslel, když řekl: „*sarva-dharmān parityajya* - jen se odevzdej Mně“ bylo ztraceno. Po staletích po odchodu *Kṛṣṇy* začala *Kali-yuga*, tento věk velké zmatenosti, více a více postupovat. Pokud znáte něco z indické historie, pak víte, že potom, co *Kṛṣṇa* opustil tuto planetu, mezi *brāhmaṇy*, neboli kněžími, kteří mají chránit *vedské* poznání, vznikly různé školy, různá filozofická pochopení, nazývané *śad darśan*.

Mezi těmito šesti školami je *brahma-mīmāṃsā*, což je ve skutečnosti filozofie vědomí *Kṛṣṇy*, filozofie *Vyāsadeva*, který je autorem *Ved*. To tedy existuje, ale to je jen jedna filozofie.

Pak byla filozofie *nyāyi*, kterou předložil *Gautama Rṣi*. *Nyāya* je jednoduše logika, argumenty. Logické argumenty. *Nyāya* filozofové si rádi hrají se slovy. Takže například *sarva-dharmān parityajya* na takovém jednoduchém výroku *Bhagavad-gīty nyāya* filozof hledá druhý, třetí, čtvrtý, pátý význam každého

slova a pak může dojít k úplně jinému významu celého verše, což může znít: „Neodevzdávej se *Kṛṣṇovi*, to *mām* znamená mně nebo tobě nebo komukoliv.“ Tímto způsobem žonglování se slovy přichází *nyāya* filozofie ke svým vlastním závěrům. To, co jsem vysvětloval o tom verši, není *nyāya* filozofie, jen jsem dal příklad, co dělají. Mají vlastní filozofické závěry, které jsou neosobní, a celé se to zakládá na logických argumentech. To je jeden druh filozofie.

Další je *vaiśeṣika*, atomická teorie. Tu předložil světec *Kaṇāda* a ten říkal, že konečnou pravdou jsou atomy. Moderní vědci také říkají stejnou věc - konečná pravda je rozbít všechno na nejmenší částičky, a to je realita - atomy.

Pak byla *sāṅkhya* filozofie, předložená filozofem *Kapilou*, ne tím *Kapilou* ze *Śrīmad-Bhāgavatamu*, tohle byl někdo jiný. On říkal: „Celý svět je v konečném smyslu dualita *prakṛti* a *puruṣi*, ducha a hmoty, které jsou zkombinovány. A tato dualita těchto dvou protikladů drží všechno na místě.“ Existuje čínská filozofie, taoismus, což je také něco takového. Oni věří ve dva protiklady, všechno jsou v konečném smyslu protiklady. *Sāṅkhya* filozofie není úplně totéž, ale něco takového. Konečná realita je *prakṛti* a *puruṣa*, hmota a duch, ale jejich závěr je také neosobní.

Pak *yoga* od *Patañjaliho* - *yoga sūtry*. Tato filozofie znamená sedět, provádět odříkání, dokud nezrealizujete Boha v srdci, a pak splynete s Bohem v srdci. To je také víceméně neosobní. V *yoga sūtrách* sice existuje něco, co by mohlo být považováno za nějaké osobní pochopení, ale je to velmi nejasné a není v tom žádné učení služby nebo něčeho takového, je to všechno jen meditace.

Pak existuje *karma-mīmāṃsā* od *Jaiminiho*, to je filozofie zbožné práce, dobrých činů. Dokonce i Ježíš Kristus to navrhuje. V Bibli jsou výroky jako: „samotnou prací nemůžeš přijít k Bohu“. To je tedy filozofie *karma-mīmāṃsā* - vykonávej své dobré skutky, následuj pěkně písma a dělej všechny zbožné činnosti, které *Vedy* doporučují, a pak tě Bůh musí přijmout. To je jejich pojetí - stejně jako když pracujete pro nějakou společnost, na konci týdne vám ta společnost musí zaplatit. To je jejich pojetí - následovat předpisy, být dobrým člověkem, vykonávat zbožné činnosti, a pak se vám Bůh musí odměnit.

Existovaly tedy tyto různé filozofie, které učili *brāhmaṇové*. Tímto způsobem se *brāhmaṇové* mezi sebou rozdělili a stali se také

velice pyšnými a arogantními - pyšní na své filozofické učení, a tímto způsobem s nimi třída *kṣatriyů* byla nespokojená. Takže o něco později ze třídy *kṣatriyů*, neboli válečníků a králů, vzešla filozofie buddhismu. Pán *Buddha* je synem krále, on tedy učil buddhistickou *dharmu* a mnoho *kṣatriyů* opustilo své místo ve *varnāśrama dharmě* a následovali *Buddhu* a zřekli se celého světa. „Povinnosti jsou k ničemu“, to učil *Buddha*. „*Varnāśrama dharma* a povinnosti jsou nanic, *Vedy* jsou k ničemu, poslouchat *brāhmaṇy* je zbytečné, jejich argumenty jsou k ničemu.“ Všichni byli zklamaní, takže *Buddha* měl mnoho následovníků. Protože ve skutečnosti to bylo k ničemu. *Kṣatriyové* nebyli inspirováni následovat takové *brāhmaṇy*.

A podobně *vaiśyové* nebyli inspirováni následovat takové *brāhmaṇy* a *kṣatriye*, takže pak měli svého vlastního filozofa jménem *Mahāvīra*, který učil *jainismus*. Tímto způsobem byla Indie velmi nejednotná. Mnoho nových náboženství, nových pojetí - a stará *vedská* kultura velice zeslábla. Tak lidé ztratili

pochopení co to znamená odevzdat se *Kṛṣṇovi*. Co tím *Kṛṣṇa* myslel? Měli mnoho spekulativních pojetí, co to znamená.

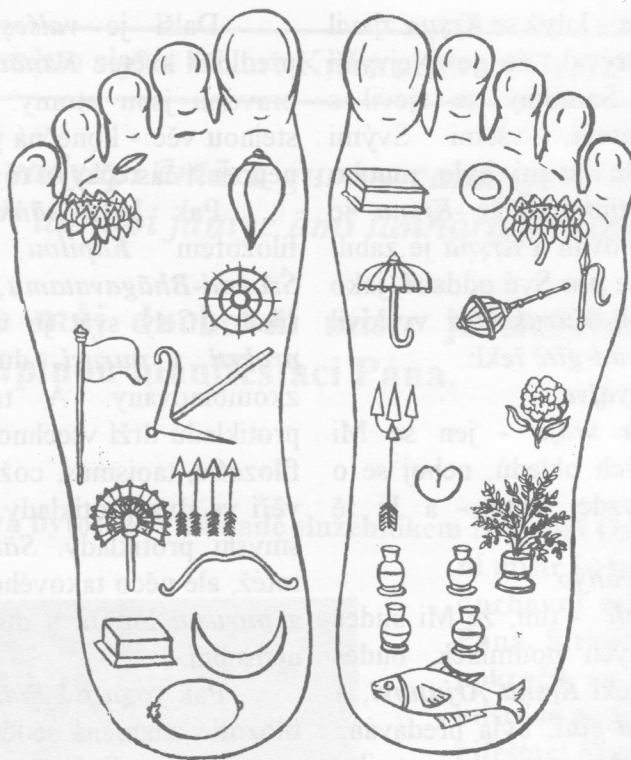
Proto se zjevil *Śrī Caitanya Mahāprabhu* - *Śrī Kṛṣṇa* v láskyplné extatické náladě *Śrīmatī Rādhārānī*. Zjevil se před pěti sty lety, ačkoliv je *Kṛṣṇa* Samotný, přišel, aby ukázal všem, co myslel, když řekl před čtyřmi a půl tisíci lety: „Jen se odevzdej Mně, *sarva-dharmān parityajya*.“ Proto se *Kṛṣṇa* Samotný, *svayam bhagavān*, zjevil v tomto světě jako *Śrī Caitanya Mahāprabhu*. A podobně, když přišel Pán *Caitanya*, *Kṛṣṇův* bratr *Baladeva*, Jeho první expanze v duchovním světě, se také zjevil, jako Jeho bratr, Pán *Nityānanda*. Pán *Nityānanda*, jak je zde vysvětleno, jedná jako první duchovní mistr, první manifestace duchovního

mistra. Protože milostí Pána *Nityānandy* - *nītāi pada kamala* - milostí Jeho lotosových nohou můžeme získat milost Pána *Caitanyi*. Pán *Nityānanda* je ve skutečnosti velmi agresivní. *Śrī Caitanya Mahāprabhu* přišel ze Své milosti, aby zachránil všechny podmíněné duše tím, že přijal roli oddaného, ale přesto je Pán *Caitanya* velmi vysoko a je obtížné Ho dosáhnout, protože je stále Nejvyšší Pán, ačkoliv je tak milostivý. Ale protože Pán *Caitanya* přijímá velmi vznešenou roli čistého

oddaného *Kṛṣṇy*, nestýká se jen tak s hlupáky a darebáky tohoto věku. Není tak levný. Chce-li někdo následovat to, co dává, je Pán *Caitanya* velice milostivý, ale je-li někdo hlupák, darebák, oddaný hříšným činností, oddaný bláznivým filozofiím, dělá přestupky, s takovými lidmi se Pán *Caitanya* nebude stýkat. Ale Pán *Nityānanda* bude. Půjde kamkoliv, aby šířil slávu svatého jména. Bude se stýkat s kýmkoliv, nedělá rozdíly, to je zvláštní rys Jeho milosti. Dává stejnou milost jako *Caitanya Mahāprabhu*, ve skutečnosti je stejně mocný jako Pán *Caitanya*, ale jedná jako služebník *Caitanyi*

Mahāprabhua tím, že chodí všude a rozdává svaté jméno *Kṛṣṇy*. Tímto způsobem jedná jako původní duchovní mistr, manifestace *Kṛṣṇovy* milosti.

Podobně duchovní mistr, který se objevuje jako *dikṣā guru* nebo *śikṣā guru* v duchovní posloupnosti, která přichází od *Caitanyi Mahāprabhua*, je zmocněn Pánem *Nityānandou*, aby zachraňoval ty nejpokleslejší hlupáky a darebáky, kteří se oddávají různým hříšným činností a nesmyslným ideám. A je také zmocněn Pánem *Nityānandou*, aby znal důvěrný plán Pána *Caitanyi*, jak zachránit podmíněné duše. To je vztah mezi Pánem *Nityānandou* a Pánem *Caitanyou Mahāprabhuem*. Pán *Caitanya* je velmi záhadný. Vědomí Pána *Caitanyi* je velice hluboké, nekonečně hluboké a nekonečně vznešené, pro

Lotosová chodidla Pána *Nityānandy*

kohokoliv jiného je velice obtížné pochopit důvěrné nálady Pána *Caitanyi*, ale Pán *Nityānanda* jim rozumí úplně. Oni spolu sdílí tyto nálady. A navíc Pán *Nityānanda* rozdával tuto náladu každému a pomáhal oddaným pochopit náladu Pána *Caitanyi*. Mají velice důvěrné spojení.

Pán *Nityānanda* se zjevil asi osm let před zjevením *Śrī Caitanyi Mahāprabhua*, tak jako Pán *Balarāma* se zjevil osm dní před zjevením Pána *Kṛṣṇy*. Pán *Nityānanda* se tedy zjevil osm let před zjevením Pána *Caitanyi* ve vesnici jménem *Ekacakra*. Jeho otec byl *Hāḍāi Paṇḍita* a Jeho matka byla *Padmāvatī*. *Hāḍāi Paṇḍita* je ve skutečnosti *Mahārāja Daśaratha*, otec Pána *Rāmacandry*, *Lakṣmaṇa*, *Bharaty* a *Śatrughny*, čtyř *viṣṇu-tattva* bratrů, kteří se zjeví ve *Dvāpāra-yuze*. *Mahārāja Daśaratha* byl otcem těchto čtyř inkarnací Boha. Tentýž *Daśaratha* se zjevil jako *Hāḍāi Paṇḍita* a *Kauśalya-devī*, *Daśarathova* královna, se zjevila jako *Padmāvatī*. Pán *Nityānanda*, *Balarāma*, je samozřejmě tentýž *Lakṣmaṇa*, bratr Pána *Rāmacandry*. *Mahārāja Daśaratha* byl velice připoutaný ke svým synům, zvláště k Pánu *Rāmacandrovi* a *Lakṣmaṇovi*. Stejný druh připoutanosti se projevil u *Hāḍāi Paṇḍita*. Byl prý jako stín svého syna, kamkoliv šel jeho syn, otec šel také. Nemohl snést ani na okamžik, když byl jeho syn z dohledu. Když musel něco dělat, bral vždycky s sebou syna a stále se ohlížel, jestli tam je, když s někým mluvil, vždycky se díval, kde je jeho syn. Byl velice připoutaný, celý jeho svět byl Pán *Nityānanda*. Tímto způsobem Pán *Nityānanda* prožíval dětství - šťastný domov, rodiče k Němu byli velmi připoutaní, dávali Mu cokoli chtěl. Pak jednoho dne přišel k jejich dveřím jeden *sannyāsī* a žebрал. *Hāḍāi Paṇḍita* byl velice zbožný *brāhmaṇa*, pozval tedy *sannyāsīna*: „Pojď dál, dám ti cokoli budeš chtít.“ Sloužil mu a *sannyāsī* potom, co přijmul jeho službu, řekl: „Chtěl jsem tě vlastně požádat o jednu věc.“ *Hāḍāi Paṇḍita* řekl: „Cokoli, okamžitě ti to dám.“ Pokud znáte příběh *Mahārāje Daśarathy*, když přišel *Viṣvāmitra*, příběh je stejný. *Sannyāsī* řekl: „Jdu na pout' na svatá místa a nemám *brahmacārī* služebníka, který by se staral o mé potřeby, ale tvůj syn je velmi dobrý. Vzal bych Ho s sebou na pár dní. A pak Ho přivedu zpátky.“ *Hāḍāi Paṇḍita* řekl: „Nežádáš mě o mého syna, žádáš mě o mou duši.“ Byl úplně zničený a velmi nařikal, protože dal *sannyāsīnovi* slib a nemohl ho porušit, to by bylo vážné porušení *vedských* pravidel. Jeho život by tak byl zničen urážkou svaté osoby. Nemohl vzít

zpět dar, který slíbil, ale zároveň tím darem byl jeho vlastní syn, ke kterému byl nejvíce připoutaný. Pak šel za svou ženou *Padmāvatī*: „Podívej, co jsem teď udělal. Nevědomky jsem slíbil tomu *sannyāsīnovi* našeho syna, co si o tom myslíš?“ A ona řekla: „*Prabhu*, cokoli chceš ty, chci i já.“ Pak přišel k *sannyāsīnovi* a řekl: „Dobrá, dám ti svého syna.“ *Sannyāsī* tedy vzal Pána *Nityānandu* s sebou. *Hāḍāi Paṇḍita* už nemohl jíst, jeho žal byl tak silný, že neustále plakal, a dokonce kámen a dřevo roztávalo v jeho domově. Nakonec zemřel, protože nemohl žít bez svého syna. Tímto způsobem byl Pán *Nityānanda* osvobozen od pout k rodinnému životu, k rodině - matce, otcí. *Sannyāsī* ho vzal na pout' na svatá místa a nakonec přišli do *Mathury*, do *Vṛndāvanu*. Ve *Vṛndāvanu* se úplně dostal do nálady *Balarāmy*. Všude volal: „Kde je *Kṛṣṇa*? Kde je *Kṛṣṇa*? Kde je Můj bratr?“ Nejedl nic, jen když Mu někdo donesl nějaké mléko, ale nikdy o nic nepožádal. Tak jen bloudil lesem *Vṛndāvanu* jako šílenec dny a týdny - nejedl a jen volal: „Kde je *Kṛṣṇa*? Kde je Můj bratr?“, ve dne v noci takto volal.

V té době v Bengálsku, v *Navadvīpu*, Pán *Caitanya Mahāprabhu* začínal Svě *saṅkīrtanové* zábavy. Bylo to když byl Pán *Caitanya* starý asi šestnáct nebo sedmnáct let. Jako hospodář začal *harināma-saṅkīrtanové* hnutí se *Śrīvāsem Ṭhākurem*, *Gadādharem Paṇḍitem*, *Advaitou Ācāryou* a mnoha dalšími. Tyto zábavy tedy probíhaly a Pán *Caitanya*, ačkoliv o tom nikdo z oddaných kolem Něho nevěděl, si myslel: „Stýská se Mi po mém bratrovi.“ Ale nikdo to nevěděl. Nemluvil o tom. Samozřejmě Jeho bratr, který se narodil Jeho rodičům, předtím přijmul *sannyāsa* a odešel. On byl jinou manifestací Pána *Nityānandy*, ale to je další důvěrná věc. Ten bratr tedy odešel a opustil tento svět. I kdyby tedy Pán *Caitanya* řekl: „Stýská se Mi po mém bratrovi. Chci, aby přišel,“ nikdo by nepochopil, co tím myslí. „Tvůj bratr odešel, opustil tento svět, přijmul *sannyāsa*, odešel na svaté místo a opustil Svě tělo.“ Nemluvil tedy o tom. Uvnitř myslel na Pána *Nityānandu*, i když se v tomto světě nikdy nesetkali. Pán *Nityānanda* o tom věděl, stovky mil daleko ve *Vṛndāvanu*. Věděl: „Pán *Caitanya* touží po Mé společnosti.“

Odešel tedy do *Navadvīpu* a zůstal v domě *Nandana Ācāryi*. Myslel si: „Půjdu do *Navadvīpu*, ale nepůjdu osobně navštívit Pána *Caitanyu*, uvidím, jestli ví, kde jsem.“ Takto si hrál s Pánem *Caitanyou*. Přišel tedy do domu *Nandana Ācāryi* a řekl: „*Nandana Ācāryo*, zůstávám tady, neříkej

nikomu, že jsem v tomto městě.“ Přišel velmi tajně. *Nandana Ācārya* řekl: „Dobrá, zůstaň v mém domě, já nikomu nic neřeknu.“ Velmi brzy potom, druhý den, se Pán *Caitanya* setkal se Svými oddanými a řekl: „Dnes v noci jsem měl velice zvláštní sen. Zdálo se mi, že přímo před Mým domem zastavil velký kočár tažený koňmi a z toho kočáru vystoupil velký muž a vypadal velice zvláštně. Přes rameno měl velkou tlustou tyč, byl oblečen v zeleném, na hlavě měl zelenou látku, v druhé ruce držel rozbitý hrnec a nešel moc pevně, motal se sem a tam jako by byl omámený. V levém uchu měl velmi zvláštní náušnici. Stál před Mým domem a říkal znovu a znovu: „Není toto dům *Nimāie Paṇḍita*? Není toto dům *Nimāie Paṇḍita*? Není toto dům *Nimāie Paṇḍita*?“ Dvacetkrát to řekl. „Není toto dům *Nimāie Paṇḍita*? Není toto dům *Nimāie Paṇḍita*?“ Pak jsem vyšel ven a zeptal jsem se: „Kdo jsi?“ On se usmál a řekl: „Já jsem Tvůj bratr a zítra se setkáme.“ Pán *Caitanya* řekl: „Měl jsem tento sen, jděte tedy všude a podívejte se, jestli můžete najít tuto neobvyklou osobnost.“ Oddaní tedy chodili po celém *Navadvīpu* a hledali, ale nikdo nepomyslel na to, aby hledali v domě *Nandana Ācāryi*. Pak se vrátili a řekli: „Pane *Caitanyo*, v tomto městě není taková osoba, hledali jsme všude.“ Pán *Caitanya* řekl: „Najdu Ho sám.“ Pak šel se všemi Svými oddanými přímo do domu *Nandana Ācāryi*. Z domu *Nandana Ācāryi* vyšel Pán *Nityānanda* a všichni oddaní žasli, když viděli stejnou osobnost ze snu Pána *Caitanyi*, zářící jako tisíce sluncí. Dva Pánové se objali a všichni mohli pochopit: „Tady je něco velmi hlubokého. Jakmile se setkali, jsou hned velmi důvěrní přátelé. Co je tento hluboký vztah?“ Tímto způsobem byla vyjevena záhada vztahu *Gaura Nitāi*, Pána *Caitanyi* a Pána *Nityānandy*.

Později se Pán *Caitanya* rozhodl zvětšit Své *saṅkīrtanové* hnutí, zvětšit zpívání *Hare Kṛṣṇa* v celé Indii, a proto musel přijmout *sannyāsa*. Jako další příklad vážné nálady Pána *Caitanyi* můžeme vidět, jak si myslel: „Přijmu *sannyāsa*.“ Nikdo o tom nevěděl, nikdo to nečekal. Jediný, komu o tom řekl, byl Pán *Nityānanda*. Řekl Mu: „Něco Ti povím, ale řekni to jen pěti lidem: velmi brzy, v jeden den, kdy bude speciální postavení měsíce, přijmu *sannyāsa* v Katwě od *Keśavy Bhāraṇīho*. Řekni to jen Mé matce, *Gadādhara Paṇḍitovi*, *Candraśekhrovi*, *Mukundovi* a *Brahmānandovi*, řekni to jen těmto pěti oddaným, jinak nikomu.“ Den předtím, než přijmul *sannyāsa* o tom tedy kromě těch pěti nikdo nevěděl. Matce *Śacī* to

samozejmě Pán *Nityānanda* řekl a řekl jí také: „Neříkej to nikomu jinému,“ a ona bojovala, aby se ovládla. Toho večera přicházelo do domu Pána *Caitanyi* jako obvykle mnoho lidí, včetně *Kholāveci Śrīdhara*. *Kholāvecā Śrīdhara* byl velice jednoduchý oddaný, který vyráběl a prodával pohárky, jídlo buďto vyžebra, nebo vypěstoval na zahradě a tyto velmi jednoduché věci vždy obětoval Pánu *Caitanyovi*. Pánu *Caitanyovi* se to velice líbilo. *Kholāvecā Śrīdhara* přišel s dýní a tuto dýni dal Pánu *Caitanyovi*, který si myslel: „Zítra přijmu *sannyāsa* a asi nikdy už neochutnám nic od *Kholāveci Śrīdhara*.“ Řekl tedy Své matce: „Prosím, uvař něco z této dýně s mlékem.“ Ona tedy vařila a také chápala, co tím myslel, tak při tom plakala. Tak prošel večer a oddaní se všichni k Pánu *Caitanyovi* chovali normálně, nevěděli, že hned příští ráno bude pryč. Ráno velice brzy vstal, aby odešel, bylo to tři hodiny před východem slunce. Ale matka *Śacī* to věděla, tak už seděla u brány, *Gadādhara Paṇḍita* také přicházel, protože o tom také věděl. Nemohli mluvit, *Gadādhara Paṇḍita* řekl: „Chci jít s Tebou.“ Pán *Caitanya* řekl: „V této záležitosti nepotřebuji ničí doprovod.“ A prostě odešel. Ráno oddaní přišli jako obvykle k Jeho domu a viděli matku *Śacī* jak sedí před bránou. *Śrīvāsa Thākura* se zeptal: „Proč tu sedíš?“ A ona odpověděla: „Protože, ... všechno tady je vaše, můžete si to vzít,“ takto mluvila, velice zvláštně. Tak mohli pochopit, že Pán *Caitanya* odešel, a byli velice nešťastní.

Ale Pán *Nityānanda* je tak milostivý, že když viděl utrpení oddaných, udělal transcendentální plán, jak přivést Pána *Caitanyu* zpátky. Následoval Pána *Caitanyu* a setkal se s Ním v Katwě, potom, co přijmul *sannyāsa*. Pán *Caitanya* už byl *sannnyāśī*, s vyholenou hlavou a *daṇḍou*. Pán *Nityānanda* měl ten transcendentální plán, jak přivést Pána *Caitanyu* zpět, aby se setkal s matkou *Śacī* a všemi oddanými - nemůže přeci jen tak odejít. Cestoval s Pánem *Caitanyou* podle břehu *Gaṅgy*. Pán *Caitanya* měl plán: „Nyní půjdu do *Vṛndāvanu*.“ Pán *Nityānanda Prabhu* povzbuzoval Pána *Caitanyu* v Jeho extázi a tímto způsobem oklamal Pána *Caitanyu*, aby si myslel, že *Gaṅga* je *Yamunā*, protože *Gaṅga* a *Yamunā* v jednom místě tečou spolu. Když jdete podle *Gaṅgy*, dojdete do Himalájí, a podle *Yamuny* dojdete také do Himalájí, ale přes *Vṛndāvan*. Pán *Caitanya* tedy šel podle *Gaṅgy*, aby došel k *Yamuně*, a tak by šel do *Vṛndāvanu*. Ale Pán *Nityānanda* zařídil transcendentální trik, že místo na sever šel na jih, po

proudu, ne proti proudu a myslel si, že *Gaṅga* je *Yamunā*. Myslel si, že jde do *Vṛndāvanu*. Tak byl Pán *Caitanya* úplně pohroužen v extázi a myslel si: „Teď jdu do *Vṛndāvanu*.“

Na *Gaṅze* leží *Śāntipur*, město, kde sídlí *Śrī Advaita Ācārya* a Pán *Nityānanda* si myslel: „Pán *Caitanya* dojde do *Śāntipuru* a Já musím zatím zařídit, aby tam přišli všichni oddaní.“ Proto se musel dostat do *Śāntipuru* první. Jako šílený skočil Pán *Nityānanda* do řeky, protože proud řeky byl velice rychlý. Plul po řece z *Katwy* do *Śāntipuru*, šedesát mil, jako šílený a volal: „*Gaura haribol! Hari, haribol!*“ a stříkal vodu, šedesát mil po *Gaṅze*, dokud nedoplul do *Śāntipuru*. Tam vyšel ven a řekl: „Pán *Caitanya* přichází, zařídil jsem to pro vás.“ Všichni oddaní byli v extázi, vrátil se jim znovu život. Tímto způsobem zařídil transcendentální zábavy, kdy se Pán *Caitanya* setkal s oddanými a *Śacī-devī* Ho požádala: „Prosím, zůstaň v *Jagannāth Purī*, abych o Tobě mohla dostávat aspoň zprávy.“ A tak Ho všichni mohli naposledy vidět, než odešel na Svou *sannyāsínskou* cestu.

Jindy na místě v *Māyāpuru*, které se jmenuje *Rtadvīp*, což je jeden z devíti ostrovů *Navadvīpu*, Pán *Nityānanda* byl s oddanými a dostával se do extázi Pána *Balarāma*. *Māyāpuru* se říká *Gupta Vṛndāvan*, je vlastně stejný jako *Vṛndāvan*, stejné místo, ale je to velice obtížné pochopit, *gupta* znamená skrytý. Ale Pán *Nityānanda* ukázal oddaným, jak svatý *dhām Navadvīp* je stejný jako *Vṛndāvan*. Dostal se do nálady Pána *Balarāma* a přivolal Svou tyčku a flétnu a volal: „Kde je *Sudāma*? Kde je *Śrīdāma*? Budeme si hrát.“ Tímto způsobem byl zaplaven extází *Balarāmy*. Oddaní však byli v náladě nářku: „Pán *Caitanya* odešel, přijmul *sannyāsa*, odešel do *Jagannāth Purī*.“ Nemohli být povzbuzeni. Jenom volali na Pána *Nityānandu*: „*Śrī Caitanya* nás opustil jako žebráky, přijal *sannyāsa* a odešel do *Jagannāth Purī*.“ Když to Pán *Nityānanda* slyšel, jen upadl na zem. Volal na Pána *Caitanyu* Jeho přezdívkou: „*Kanaiya*, co jsi nám to udělal? Nechal jsi nás tu samotné!“ Tímto způsobem přijal tuto náladu nářku, spadl na zem v bezvědomí a oddaní začali zpívat *Hare Kṛṣṇa*, protože Pán *Nityānanda* ležel na zemi a nehýbal se, tak zpívali, zpívali, dlouhou dobu a nic se nedělo. Nakonec začali zpívat svaté jméno Pána *Caitanyi* a pak Pán *Nityānanda* vyskočil a začal tančit. Potom jim ukázal Svou transcendentální mocí, že Pán *Caitanya* je s nimi. Celé místo se najednou proměnilo na *Rādhākundu*.

Takto můžete pochopit, že transcendentální extáze Pána *Nityānandy* byly tak silné, že kdekoliv byl, vyjevoval před oddanými různé aspekty duchovního světa. A mohl jim dokonce ukázat Pána *Caitanyu*, protože jim ukázal: „Tady je Pán *Caitanya*. Chybí vám? Tady je! Zpívá a tančí. Jen se podívejte!“ A pak Ho oddaní mohli vidět a byli tím ohromeni. To je tedy milost Pána *Nityānandy*. Je to také milost duchovního mistra, protože my také jako ti oddaní, samozřejmě, že oni jsou na osvobozené úrovni, ale my se také, stejně jako oni, cítíme ztraceni a sami, odloučení od Pána *Caitanyi*, od Pána *Kṛṣṇy*. Ale milost Pána *Nityānandy* je taková, že On může přivést Pána *Caitanyu* kamkoliv, kde je. Kdekoliv začne zpívat a tančit, tam se Pán *Caitanya* vždycky zjeví také. Tak se oddaní velice připoutali ke společnosti Pána *Nityānandy*, protože chtěli být ve společnosti Pána *Caitanyi*. Věděli: „Začne-li Pán *Nityānanda* zpívat a tančit, Pán *Caitanya* se pak také zjeví a tančí a zpívá.“

Člověk tedy musí být velice silně připoutaný ke společnosti a službě duchovnímu mistrovi, jenž je manifestací Pána *Nityānandy*, a jehož milostí můžeme také dostat milost Pána. Abychom to dokázali udělat, musíme následovat principy dané duchovním mistrem na začátku - *vaidhī-bhakti*. Někdy se objevuje závěr: „Když je Pán *Nityānanda* původním duchovním mistrem, proč jedná jako *avadhūta*?“ Je vysvětleno, že *avadhūtové* nenásledují žádné principy, nestarají se o nic, jsou jen pohrouženi v extázi lásky k Bohu. To je transcendentální úroveň. Jinými slovy, na transcendentální úrovni, zcela nad hmotným světem, duchovní mistr zaměstnává své žáky v činnostech transcendentální extáze. Ukazuje jim, jak mají čistě sloužit *Kṛṣṇovi* v transcendentálním sídle - to je nad úroveň pouhého ovládání smyslů a myslí zde v hmotném světě. Ale my jsme v hmotném světě, jsme na hmotné úrovni, proto v žádném případě nemáme napodobovat. Proto pro nás duchovní mistr jedná jako *ācārya*, který učí pravidla a omezení oddané služby a sám jde příkladem, abychom věděli, jak to máme dělat. Musíme, musíme se dostat na úroveň ovládání smyslů, jinak nikdy nebudeme moci vychutnat tyto vnitřní zábavy. Tento svět smyslů, smyslového znepokojení, je světem vtělených podmíněných duší *indriyasyendriyasyārthe rāga-dveṣau vyavasthitau* - to je symptom, smysly jsou některými smyslovými předměty přitahovány, jinými odpuzovány, to je dualita. Smysly jsou rozrušené,

snaží se užívat si něčeho a jsou také znechuceny a snaží se vyhnout něčemu jinému - to je svět smyslů a to je to, co zažívají vtělené podmíněné bytosti. *Rāga-dveṣau vyavasthitau*. *Vyavasthitau* znamená, že je to jako systém, podmínění, které je na nás uvaleno, jako když nás vláda pošle do vězení. Je nám to vnuceno, jdeme do vězení a musíme tam zůstat. Tento hmotný svět, tento hmotný systém, který je na nás uvalen, (že máme tyto smysly, které jsou rozrušené - je nám to vnuceno, snažíme se něčeho si užívat a něčemu jinému se vyhýbat) to je podmínění - duality, které nám jsou vnuceny. Proč je nám to vnuceno? Protože jsme pošetilí, nejsme si vědomí *Kṛṣṇy*, jsme plní chtíče. Ale v těchto podmínkách nemůžeme vědět, co je vědomí *Kṛṣṇy*. *Tayor na vaṣam āgacchet tau hy asya paripanthinau* - proto celé toto životní podmínění, materialistické podmínění života, být přitahován ke smyslovým předmětům, to je ohromná překážka v duchovní realizaci, je to velký problém pro někoho, kdo chce jít zpátky k Bohu. Jako když jedeme po cestě a najednou na ní leží velké kameny, chceme je překonat, ale je to velice obtížné, kameny se hromadí více a více a je to stále obtížnější. Možná jsme přijeli autem, ale kvůli kamenům nemůžeme jet dál, pak lezeme pěšky přes kameny, ale je to velice nejisté, a pak si můžeme zlomit nohu nebo zvrtnout kotník nebo něco takového a noha nás hrozně bolí, a pak je těžké vůbec chodit a skončíme tak, že jenom sedíme na kamenech a nemůžeme jít dál. *Paripanthinau* - celá ta záležitost uspokojování smyslů vtěleného života je přesně taková pro toho, kdo chce jít zpátky k Bohu. Je to velká překážka, kterou je velmi těžké překonat. V tomto podmínění znepokojenými smysly neexistuje žádná možnost okusit nějaké štěstí, duchovní štěstí, ale ani materiální štěstí, taková věc neexistuje. Přijmeme duchovní život, protože chceme zakusit skutečné štěstí. Ale dokud naše inteligence, naše vědomí není spojeno s *Kṛṣṇou*, nemůže být ani řeč o nějakém štěstí.

*Nāsti buddhir ayuktasya
na cāyuktasya bhāvanā*

Nāsti buddhir ayuktasya, pokud nejste svou inteligencí, svým vyšším vědomím spojeni s *Kṛṣṇou*, pak bude vaše mysl neovládnutá - *na cābhāvayataḥ śāntir*, a je-li vaše mysl neovládnutá, pak nebudete mít klid. Vaše smysly neustále divoce utíkají a šílí. Pak *aśāntasya kutaḥ sukham*, není-li klid od smyslů, neexistuje štěstí, nějaké štěstí ani nepřipadá v úvahu. To je podmínění v hmotném světě. Dostali jsme toto břímě smyslů, těla - bylo to

na nás uvaleno (toto hmotné tělo, s veškerým jeho neklidem, neovládnutou myslí, neovládnutými smysly), a proto jsme v podmínkách plných utrpení. Jsme neustále ve velkých nesnázích. *Kṛṣṇa* říká, jak se z toho dostat: „Není-li vaše inteligence spojena, musíte ji spojit - *tad-buddhayaḥ tad-ātmānaḥ* musíte spojit mysl, *tan-niṣṭhāḥ tat-parāyaṇāḥ*, všechno musí být spojeno se Mnou.“ A to je proces vědomí *Kṛṣṇy*.

Ale jak to udělat? Jak se absorbovat do *Kṛṣṇy* v tomto hmotném světě plném rozrušení? Proto existuje tento proces zpívání *Hare Kṛṣṇa*. Zpíváme-li *Hare Kṛṣṇa* čistě, pak jsme okamžitě zaplaveni transcendentální extází a smysly a mysl jsou automaticky ovládnuty. Ale pak znovu přijde otázka: „Dobrá, to může být pravda, ale jak se zpívá *Hare Kṛṣṇa mantra* čistě, aby to skutečně fungovalo?“ Proto potřebujeme milost duchovního mistra. Protože duchovní mistr dává *Hare Kṛṣṇa mahāmantru*. Musíte mu tedy sloužit.

*śuśrūṣoḥ śraddadhānasya
vāsudeva-kathā-ruciḥ
syān mahat-sevayā viprāḥ*

Syān mahat-sevayā viprāḥ, musíte sloužit duchovnímu mistrovi velmi pozorně. Pak tím, že mu takto sloužíte, dostanete chuť pro zpívání a naslouchání svatého jména *Kṛṣṇy*. *Vāsudeva-kathā-ruciḥ*, *ruci* znamená chuť a *vāsudeva-kathā* znamená zpívání, mluvení o *Vāsudevovi*, *Kṛṣṇovi*. Dostanete chuť, budete mít z toho radost, jen ze sloužení duchovnímu mistrovi. Když dostanete tu vyšší chuť ze zpívání *Hare Kṛṣṇa*, okamžitě budete osvobozeni od omezení smyslů a myslí, materialistických smyslů, materialistické myslí, pak se toho můžete vzdát a upevnit mysl na *Kṛṣṇu*, pak se můžete pohroužit do transcendentálního vědomí, pak můžete jít zpátky domů, zpátky k Bohu.

Služba duchovnímu mistrovi je absolutně nezbytná, abychom získali tuto skutečnou chuť pro zpívání *Hare Kṛṣṇa*. Není těžké pochopit, jak je duchovní mistr manifestací Pána *Nityānandy Prabhua*. Protože v zábavách *Śrī Caitanyī Mahāprabhua* to byla přesně funkce Pána *Nityānandy* - aby pomohl podmíněným duším získat tu chuť. Chodil všude, jen aby jim pomohl, dokonce i k *Jagāiovi* a *Mādhāiovi*: „Zpívejte *Hare Kṛṣṇa*!“ A když zpívali, byli okamžitě díky Jeho síle zaplaveni extází. Duchovní mistr má stejnou moc, ale musíte se mu odevzdat, sloužit mu a záviset na jeho milosti.

Hare Kṛṣṇa

Vedská astronomie v mājāpurské gurukule

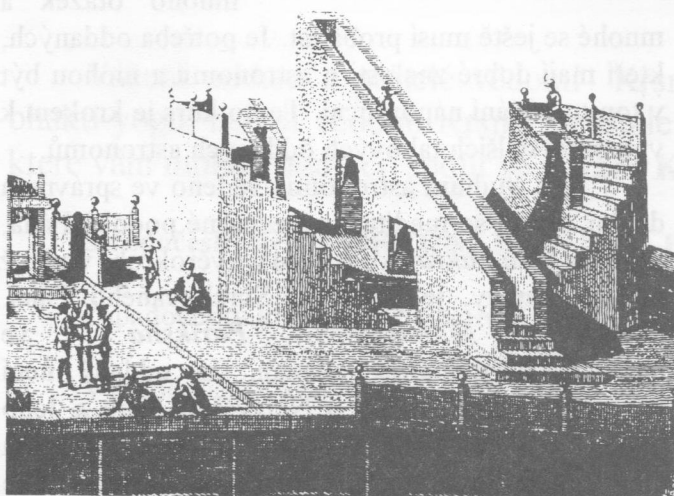
Vedská literatura je pokladnicí jak materiálního, tak i duchovního poznání. Z nich je bezpochyby důležitější duchovní poznání, ale pro pomoc lidské bytosti v její snaze o seberealizaci jsou nutné a potřebné také čtyři *Upavedy* (umění, *āyurveda*, vojenské umění, architektonická věda) a šest *Vedāṅg* (gramatika, výslovnost, rytmy, slovní zásoba, astronomie a rituály).

Po zkušenostech se zavedením *āyurvedy* a *vedského* hudebního umění začal v *mājāpurské gurukule* také úvodní kurs základních principů *vedské* astronomie. Astronomie neboli *jyotiṣa*, jak se nazývá v sanskrtu, je jedním ze šesti *Vedāṅgů*, pomocných *vedských* věd. Mezi *Vedāṅgy* je považována za přední, protože představuje oči *Ved*, jimiž lze vidět minulost, současnost i budoucnost. *Vyākaraṇa* (gramatika) je považována za ústa, *kalpa* (rituály) za ruce, *chanda* (nauka o verši) za nohy, atd.

Pojem *jyotiṣa* můžeme definovat jako „věda o pohybech nebeských těles“ nebo „věda o čase“. Dělí se na následující tři hlavní odvětví:

- 1) *Gaṇita* (matematická část)
- 2) *Hora* (část zabývající se předpovídáním)
- 3) *Samhitā* (smíšené obory)

Kurs v *gurukule* se hlavně zabývá *gaṇitou*, která tvoří základ astronomie. Astronom by měl být schopen přesně určit správné postavení planet na obloze v jakémkoliv daném okamžiku. Tato

schopnost je předpokladem pro všechny následné astronomické výpočty a lze jí dosáhnout prostřednictvím *gaṇity*. Bez důkladného pochopení *gaṇity* studium *hory* a *saṁhity* nemá význam a nepřinese vůbec žádné plody. Určit postavení planet nezávisle, tj. bez použití efemeris (astronomického kalendáře), vyžaduje značnou zručnost v matematických a astronomických principech a v ideálním případě i observatoř. Jelikož tento kurs je pouhým úvodem do astronomické vědy, studenti se nejprve učí pracovat s předem vypočítaným kalendářem. Později se předpokládá, že někteří ze studentů proniknou do vyšších sfér *jyotiṣi* a mistrně ovládnou takové slavné astronomické poklady jako je *Sūrya-Siddhānta*, *Siddhānta-Śiromaṇi* atd. Pak budou schopni vypočítat kalendář sami, závisejíce při tom na ostrosti svých mozků a na zručnosti ve *vedské* matematice místo na sofistikované technologii. Jednoho dne se to může ukázat jako skutečná výhoda, protože nikde není zaručeno, že kalkulačky, radioteleskopy a počítače budou k dispozici neustále.

Bezprostředním cílem tohoto kursu astronomie je umožnit studentům pochopit a vypočítat *vaiṣṇavský* kalendář, který se počítá podle pravidel *Hari-Bhakti-Vilāsy*, autorizované knihy *vaiṣṇavského* chování od *Sanātany Gosvāmīho*. Náš ISKCONský kalendář následuje *Navadvīpa Pañjiku*, *vaiṣṇavský* kalendář, který vydal *Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvaṭī Ṭhākura*. Tak jako *Śrīla Jīva Gosvāmī* napsal zvláštní sanskrtskou gramatiku, *Śrī Hari-Nāmāmṛta-Vyākaraṇa*, v níž jsou všechna gramatická pravidla vysvětlena prostřednictvím různých jmen Pána, *Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvaṭī Ṭhākura* vydal *Navadvīpa Pañjiku*, *vaiṣṇavský* kalendář, ve kterém je běžná *vedská* astronomická terminologie nahrazena jmény Pána. Například neděle se v tomto kalendáři jmenuje *Sarvaśiva-saṅkarṣaṇa* a měsíce nesou jména Pána jako *Keśava*, *Mādhava*, *Govinda* atd.

Aby byli schopni sestavit kalendář, musí se studenti učit o čase a jeho různých pododděleních

jako je zvěrokruh, stálice, různé planety, výpočty jejich postavení na obloze s pomocí kalendáře, výpočet východu a západu Slunce, fáze Měsíce a další elementární astronomická fakta a jevy. Po řádném osvojení si těchto základních principů bude vážný student schopen nejen vypočítat *Ekādaśī* a všechny ostatní *vaiṣṇavské* svátky, ale získá i pevné základy pro další, úžeji zaměřená studia. Navíc jako pozitivní vedlejší efekt bude ve velmi výhodné pozici, bude-li se chtít naučit umění vybrat správnou dobu pro příznivé události jako stavba chrámu, instalace Božstev nebo *saṁskāry* (očistné obřady, které vykonávají hospodáři pro své děti). Ve *vedské* kultuře toto odvětví astronomie - *muhūrta*, jak se technicky nazývá - hrálo velmi důležitou roli.

Určovaly se tak správné doby pro všechny *vedské* oběti a rituály jako obřad *śrāddha* (rituál pro zesnulé předky) nebo výše zmíněné

saṁskāry.

Ve skutečnosti

dokonce i běžný

denní život byl

značně regulovaný

podle astronomie.

Striktní

následovníci

vedské kultury si

byli dobře vědomi

vlivu planet na

lidské záležitosti, a

tak nejedli, nespali,

neženili se,

nestudovali,

nezaměstnávali se

obchodem, atd. jen proto, že se jim chtělo, ale spíše

proto, že podle *śāster* k tomu byl příhodný čas. To

obzvláště platilo o podnikání důležitých kroků jako

sňatek, stavba nového domu, začátek vzdělání,

začátek dlouhé cesty, zasazení nové úrody, atd.

Příkaz byl: „Důležité povinnosti se mají

vykonávat v příznivý *tithi* (měsíční den), v příznivé

muhūrtě (denní době) a pod vlivem hvězdy s

dobrymi vlastnostmi.“ (*Śrī Manu-Saṁhitā*) a

vypočítávání těchto příznivých okamžiků bylo

záležitostí učených *brāhmaṇů*.

Śrīmad-Bhāgavatam (7.14.20-24) předkládá

dlouhý seznam takových příznivých okamžiků a

zdůrazňuje: „všechna tato období jsou považována za velice příznivá pro lidstvo“. *Japa, homa, yajña*, sliby, dobročinnost nebo koupání se ve svatých řekách prováděné v těchto okamžicích přináší stále prospěšné výsledky, a ti, kdo mají zájem o dosažení dobrých výsledků v oblasti materiální prosperity, tj. hospodáři, mohou využít takových příznivých vlivů hvězd.

Kromě toho, že kurs astronomie umožňuje studentům vypočítávat kalendáře a vyhledávat příznivé doby, mohou z něj také vyjít oddaní, kteří budou moci asistovat při výzkumech pro *vedské* planetárium v *Māyāpuru*. *Śrīla Prabhupāda* chtěl v *Māyāpuru* vybudovat ohromný chrám s úžasným planetáriem. Proto chtěl, aby jeho žáci, kteří byli

doktorem filozofie,

studovali pátý

zpěv

Śrīmad-Bhāgavat

amu a sestavili

funkční model

vesmíru. V dopise

Svarūpa

Dāmodara Dāsovi

(27.4.1976) se

také zmiňuje:

„Můžeme-li

vysvětlit střídání

ročních období,

zatmění, fáze

Měsíce, střídání

dne a noci, atd.,

bude to velmi

mocná

propaganda.“ Pro

skutečné postavení

planetária musí být

zodpovězeno ještě

mnoho otázek a

mnohé se ještě musí probádat. Je potřeba oddaných,

kterí mají dobré znalosti o astronomii a mohou být

v tomto bádání nápomocni. Tento kurs je krokem k

vytvoření dalších takových oddaných astronomů.

Je-li studium astronomie vedeno ve správném

duchu, rovná se meditaci o vesmírné podobě Pána,

protože *kāla cakra* (kolo času), zvěrokruh, v němž

obíhají planety, je podobou Svrchovaného Pána.

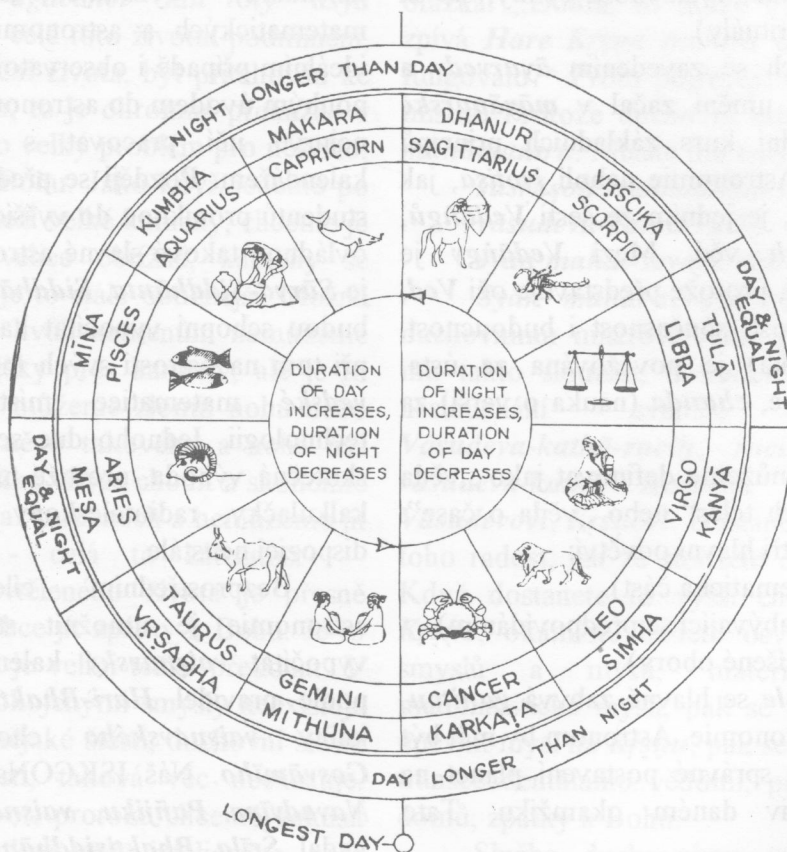
Otázky *Mahārāje Parikṣita* ve

Śrīmad-Bhāgavatamu ukazují, že oddaný není

dychtivý naslouchat jen o Nejvyšším Pánu a Jeho

oddaných, ale chce vědět i o čase, různých

planetárních systémech a jejich umístění v těle

virāt-puruṣi (vesmírné podoby Pána). *Śrīla Prabhupāda* v tomto ohledu píše: „*Mahārāja Parīkṣit* je typický oddaný Pána *Kṛṣṇy* a jako takový touží poznat úplný význam Pánova stvoření. Chce znát vnitřní a vnější prostor vesmírné podoby. Ten, kdo skutečně hledá poznání, by o všech těchto věcech měl vědět. Lidé, kteří si myslí, že oddaní Pána jsou pouze sentimentalisté, se mohou z otázek *Mahārāje Parīkṣita* poučit, že čistý oddaný touží poznat věci v jejich pravé dokonalosti.” (*ŚB 2.8.16*)

V minulosti tuto vědu studovalo, praktikovalo a učilo mnoho velkých oddaných jako *Nārada Muni*, *Vyāsadeva*, *Parāśara Muni*, *Garga Muni*, *Maitreya Rṣi*, *Sūta Gosvāmī* nebo v pozdějších dobách *Nilāmbara Cakravarī* (dědeček Pána *Caitanyi*) a *Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura*. *Śrīla Bhaktisiddhānta* byl velice vzdělaný ve *vedské* astronomii a astrologii. Jako mladý muž otevřel školu „*Sarasvata Chatuspati*“, kde se vyučovala *vedská* astronomie vypočítávaná nezávisle na západních astronomických objevech a výpočtech. V této době vydával dva měsíčníky: „*Jyotiṛvid*“ a „*Brihaspati*“. Přeložil *Sūrya-Siddhāntu* do bengálštiny a vydal výše zmíněnou *Navadvīpa Pañjiku*. Dokonce mu bylo nabídnuto i místo na Calcutta University, což ale odmítl. Později, když přijal řád odříkání (*sannyāsa*), vzdal se svého zájmu o astronomii.

Kromě čistě matematických aspektů má astronomie ještě další možnosti využití, které, přestože nejsou tak podstatné v tomto stadiu, mohou přijít na řadu v budoucnosti: určování povahy a osudu podle horoskopu. Dříve, ještě i před padesáti lety, byl standardní postup okamžitě po narození dítěte nechat vypočítat horoskop. V

desátém zpěvu, osmé kapitole, verši 5 ve *Śrīmad-Bhāgavatamu* se *Śrīla Prabhupāda* zmiňuje, že: „je povinností otce pochopit astrologické postavení svých dětí a udělat pro jejich štěstí vše, co je potřeba”. Prostřednictvím horoskopu byli *brāhmaṇové* schopni pochopit minulý život dítěte a také jeho budoucí osud, což bylo důležité pro určení jeho správné *varṇy* a *āśramu*. Prostřednictvím astronomických výpočtů bylo jasněji vidět, jestli dítě bude *brāhmaṇou*, či ne, jestli bude kvalifikovaný přijmout řád *sannyāsa*, nebo by se měl raději stát *gṛhasthou*, a také jaká manželka by se k němu nejlépe hodila. Tímto způsobem mohli rodiče zařizovat vzdělání a výchovu od samého počátku tak, aby nejlépe vyhovovala zájmům jejich dítěte.

Dříve *brāhmaṇi* měli takové poznání, že mohli určit budoucí osud člověka a navíc mohli také přesně předvídat sucha, záplavy, války a přicházející nemoci. Jak *brāhmaṇi* sloužili zdarma lidem všeobecně je přesně popsáno v *Caitanya-caritāmṛtē* (*Ādi-līlā*, 17.103-105). Ve výkladech *Śrīla Prabhupāda* upomíná vedoucí ISKCONu, aby věnovali plnou pozornost *gurukulám*, „kde se děti učí sanskrt a angličtinu, aby se stali dokonalými *brāhmaṇy*”. *Śrīla Prabhupāda* vysvětlil, že *brāhmaṇi* si osvojili všechna odvětví *vedského* poznání, aby vedli společnost k naplnění všech jejích materiálních potřeb. Podle *vedských* tradic nebyli jen kazatelé, učitelé a kněží, ale i lékaři a astronomové. Z tohoto důvodu *gurukula* ISKCONu v *Māyāpuru* zahájila kurs astronomie a doufáme, že s požehnáním všech *vaiṣṇavů* bude úspěšný.

NAMA HATTA kontakt

Vážení oddaní a přátelé vědomí *Kṛṣṇy*, jelikož se zájem o védskou filosofii a bhakti-yogu, neboli vědomí *Kṛṣṇy*, neustále zvětšuje, přinášíme zde několik kontaktů, které vám mohou pomoci spojit se s **Hare Kṛṣṇa Nama Hatta** centry ve vašem okolí.

Středočeský kraj - ISKCON, Jílová 290, Praha 5, Zličín 155 00, tel.02/302 12 82

**Západočeský kraj - NH centrum, Śyāmānanda dās, Lazy 161, Lázně Kynžvart, 354 91
NH centrum Petr Tulačka, Postřekov 260, 345 35 okr. Domažlice**

Východočeský kraj - NH centrum, Petr Semerák, Bílá 1962, Náchod, 547 01

Morava - NH centrum, Petr Nedbal, Netušilova 9, Prostějov, 796 01

Pavel Vojkovský, Ostravská 629, Frýdek - Místek 738 02

Prabhupāda centennial

Právě začíná rok 1996, který je rokem oslav stého výročí narození *Śrīly Prabhupādy*, neboli *Śrīla Prabhupāda centennial*.

U příležitosti zjevení duchovního mistra - *ācāryi* v tomto světě uspořádají jeho následovníci oslavu zvanou *Vyāsa-pūja*. Už nyní tedy můžeme začít meditovat o tom, že před sto lety na tuto planetu přišel velký oddaný Pána, *Śrīla Prabhupāda*, který svým úsilím dokázal rozšířit vědomí *Kṛṣṇy* po celém světě. Následující text je z *Vyāsa-pūja* knihy. Jeho autor, *Śrīla Hṛdayānanda dāsa Goswami*, je jedním ze žáků *Śrīly Prabhupādy* a kromě jiných povinností také pokračuje v úžasném díle *Śrīly Prabhupādy*, překládání původních sanskrtských textů do angličtiny. Jak možná víte, *Śrīla Prabhupāda* opustil tuto planetu dříve, než dokončil překlady a komentáře *Śrīmad-Bhāgavatamu*, ale *Hṛdayānanda Mahārāja* v čele týmu dalších oddaných toto dílo dokončil a nyní pracuje na překladech a komentářích dalších textů.

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate bhaktivedānta-svāmin iti nāmine*

*namas te sārāsvate deve gaura-vāṇī-pracāriṇe
nirviśeṣa-sūnyavādī-pāścātya-deśa-tāriṇe*

Vyāsa-pūja, oslava na počest Jeho Božské Milosti *Om Viṣṇu-pāda Parama-haṁsy Aṣṭottara-śata Śrī Śrīmad A.C. Bhaktivedānty Swamiho Prabhupādy* je skvělá příležitost připomenout si slávu Pánova nejdůvěrnějšího služebníka v tomto světě. Pán *Kṛṣṇa* říká v *Bhagavad-gītě*:

*janma karma ca me divyam evaṁ yo vetti tattvataḥ
tyaktvā dehaṁ punar janma naiti mām eti so 'rjuna*

„Ten, kdo takto vpravdě zná Mé božské zrození a činnosti, se po opuštění těla nerodí znovu v tomto hmotném světě, protože přichází ke Mně, ó *Arjuno*.“

Čistý oddaný Pána *Kṛṣṇy* je na stejné duchovní úrovni jako Pán *Samotný*, a tak jistě tím, že vpravdě poznáme transcendentální zrození a činnosti *Śrīly Prabhupādy*, Pánova věčně osvobozeného společníka, nenarodíme se znovu v hmotném světě. Jít zpátky domů, zpátky ke *Śrīlovi Prabhupādovi*, znamená jít zpátky domů, zpátky k Bohu, protože *Prabhupāda* je průzračným médiem Pána. Tak je to řečeno v *śāstre*:

*yasya deve parā bhaktir yathā deve tathā gurau
tasyaite kathitā hy arthā prakāśante mahātmanah*

„Pouze těm velkým duším, které mají neochvějnou víru v Pána a duchovního mistra zároveň, je automaticky vyjeven význam *vedského* poznání.“

Jednou *Śrīla Prabhupāda* řekl: „Nesnažte se vidět *Kṛṣṇu* bez *gurua* a nesnažte se vidět *gurua* bez *Kṛṣṇy*.“ Tak je tento svatý den zjevení Jeho Božské Milosti *Śrīly Prabhupādy* jedinečnou příležitostí, jak vzpomínat na *Kṛṣṇu* vzpomínáním na Jeho čistého oddaného.

PRABHUPADA
CENTENNIAL
1896 ❖ 1996

Recepty od

GÓVINDY

Karamelové burfi

200 - 250 g másla
0,3 l přírodního cukru
0,2 l smetany nebo mléka
0,5 l sušeného mléka
(mandle podle volby)

V hrnci nebo kastrolu se silným dnem rozpustíte máslo, přidejte cukr a nechte zkaramelizovat. Nezapomeňte míchat! Potom přilijte smetanu nebo mléko a vařte na slabém plameni, dokud se karamel nerozpustí. Odstavte z ohně a po chvíli vmíchejte prosáté sušené mléko. Hmotu můžete buď rozestřít na plech a vtláčit do ní opražené mandle, pak nakrájet, nebo nechat dobře ztuhnout a pak koulet kuličky. Nabídněte *Śrī Kṛṣṇovi* a nebuďte sobci, nenechte si *prasādam* jen pro sebe.

Pozvánka na program

neděle - od 17.00
středa - od 19.00

- tradiční indická hudba
- filozofie Bhagavadgíty
- promítání diapozitivů
- hostina (védské vegetariánské speciality)
- literatura, audiokazety, vonné tyčinky, atd.

Hare Kṛṣṇa Hare Kṛṣṇa Kṛṣṇa Kṛṣṇa Hare Hare
Hare Rāma Hare Rāma Rāma Rāma Hare Hare

ISKCON - Centrum pro védská studia

Jílová 290, Praha 5 - Zličín 155 00 tel: 02/302 12 82

15 minut od konečné metra trasy B - Zličín

5 minut od konečné stanice TRAM 4,9 : Sídliště Řepy

Vážení čtenáři!

Srdečně Vás zveme na pravidelné nedělní programy do pražského Hare Kṛṣṇa centra ve Zličíně. Ve *Śrī Śrī Nitāi-Navadvīpacandra* mandiru, se můžete Vy i Vaši přátelé seznámit prakticky i filozoficky s oddanými a s vědomím Kṛṣṇy. Součástí programu je i vegetariánská hostina, která neschází ani při vaiṣṇavských festivalech, o kterých Vás pravidelně informujeme na straně 2 a 20. Jsme tu pro Vás, ať jste laik, či již praktikujete vědomí Kṛṣṇy doma, takže se těšíme na Vaši návštěvu. Hare Kṛṣṇa.

VĚDA

Védské hledisko

Vědecká báze vědomí Kṛṣṇy

překlad z anglického originálu *The Scientific Basis of Kṛṣṇa Consciousness* od H.H. Bhaktisvarupy Damodara Swamiho, PhD., vydané v nakladatelství *The Bhaktivedanta Book Trust*

Pokračování z minulého čísla

Na této malé úloze pracovalo dohromady 99 vědců z devatenácti zemí. (pozn. 6). *Kṛṣṇa* vytváří všechny tyto molekuly pouhou svou vůlí.

Velice zajímavé je, že když vědci ve svých pokusech nedosahují úspěchů, vědomě či nevědomě se modlí k Bohu o pomoc. Nedokazuje snad tento fakt existenci nejvyššího vědce, Pána *Śrī Kṛṣṇy*, a přirozenou závislost všech živých bytostí na Něm? Krutým příkladem je exploze uvnitř Apolla 13 během jeho pokusu přistát na Měsíci 11. dubna 1970. Skořápka Apolla byla vymyšlena stovkami vědeckých a technických mozků a její výroba stála miliony dolarů. Nikdo proto explozi nepředpokládal. Když k ní však došlo, a životy tříčlenné posádky byly ohroženy, požádali ti, kdo tuto akci připravovali, aby se všichni lidé na Zemi modlili k Bohu za bezpečný návrat kosmonautů. Taková je skutečnost. V čase nebezpečí se většina lidí obrací k Bohu, ačkoliv jindy na Něj zapomínají.

Nyní se podíváme na velice jednoduché a názorné příklady mistrovské dovednosti ruky Páně, která se v Jeho výtvoru zřetelně projevuje. Vidíme, že i mezi nižšími formami živých bytostí se velice pečlivě udržuje sociální organizace. Příkladem je včelí roj, kde se všichni pečlivě starají o svoji královnu. Trubci o ni osobně pečují a včely dělnice sbírají celý den nektar z květů. Je krajně udivující, jak taková malá stvoření, jako jsou včely, mohou nasbírat takové množství medu jak pro sebe, tak i

pro ostatní živé bytosti. Ve včelím roji tedy panuje velice pěkný řád. Podobně je láskyplný vztah matky ke svému dítěti zcela zřetelně viditelný i u velice nízkých forem živých bytostí. Během monzunového období v tropických krajích, kdy se strhávají proudy deště, utíkají malí mravenci se svými kuklami na zádech a hledají nějaký úkryt. Pavouk se značným architektonickým nadáním splétá své síť, které mu slouží jako ochrana a též k zachycení jeho potravy. Bourci morušoví vyrobí stovky metrů vlákna, z kterého vytvářejí kuklu, svůj budoucí úkryt. V malinkém semínku, menším než je hořčičné semínko, je ukryta energie velkého banyánovníku. Takto můžeme vidět překrásné aspekty stvoření Nejvyššího Pána, který vytváří, udržuje a vede všechny živé bytosti, velké stejně jako malé. *Kṛṣṇa* říká: "Dále věz, ó *Arjuno*, že jsem semenem všeho živého. Neexistuje nic - ať už je to pohyblivé či nehybné - co by bylo schopno existovat beze Mne." (pozn. 7)

Hlavním problémem s materiálními vědci je to, že všeobecně opomíjejí nejdůležitější aspekt svých vlastních výzkumů. Když například Newton viděl pád jablka, soustředil pozornost na to, proč a jak jablko padalo, a vůbec ho nenapadlo ptát se, kdo způsobil pád jablka. Jako odpověď na svoji otázku objevil zákon gravitace. Podle něj tedy jablko padá díky gravitačnímu zákonu. Ale kdo vytvořil tento zákon? *Śrīla Prabhupāda* laskavě vysvětlil, že jablko nepadá zelené, ale pouze když je zralé. Newtonova gravitační teorie tedy plně neobjasňuje pád jablka. Je za tím nějaká jiná příčina, příčina, která je mimo zákon gravitace. Touto příčinou je Pán *Śrī Kṛṣṇa*. V *Bhagavad-gītě* se dočteme: *vāsudevah sarvam iti* - "*Kṛṣṇa* je příčinou všech příčin." (pozn. 8) Vědci by proto měli vědět, že ta trocha jejich schopností je rovněž

udělována Pánem. *Kṛṣṇa* říká: *pauruṣaṁ nṛṣu* - "Jsem schopností v lidech." (pozn. 9)

Různými mechanickými prostředky (teleskopy atd.), předpoklady, empirickými teoriemi a pojmovými modely se kosmologové a astronomové se značným úsilím snaží pochopit co je vesmír, jak je velký, a kdy vznikl. V současnosti se objevuje domněnka, že ve slunečním systému je deset planet; snaží se tedy onu desátou planetu lokalizovat. (pozn. 10) Jak dalece budou ve svých snahách nalézt skutečnou odpověď na své nesčetné otázky úspěšní, to nám zodpoví pouze čas. Faktem však je, že nebudou nikdy schopni plně odhalit tajemství přírody, výtvoru *Kṛṣṇy*, největšího vědce. Každý rozumný člověk uzná, že je bláznovstvím být i jen snít o změření celkové velikosti vesmíru, když není dokonale známa ani povaha Slunce, nám nejbližší hvězdy. *Śrīla Prabhupāda* uvádí příklad filozofie Dr. Žabáka, který žije ve studni velikosti tří kroků a spekuluje o rozlehlosti Pacifiku v měřítkách své studně - odhaduje jej na 5, 10, možná i 15 kroků, což už se mu zdá skutečně hodně. Význam tohoto přirovnání je nasnadě - snažit se pochopit neomezené poznání omezenými prostředky je pouhá ztráta času a energie. Všechno poznání již je v autorizovaných písmech, ve *Vedách*. Je pouze nutné toto dokonalé poznání přijmout od *Kṛṣṇy*, Nejvyšší Autority.

Detaily stvoření tohoto hmotného vesmíru a živých bytostí včetně polobohů, lidských a jiných bytostí jsou uvedeny ve *Śrīmad-Bhāgavatamu*, prvním zpěvu, kapitole 3, verši 1 až 5. Popis hmotných a duchovních vesmírů je kompletně podán v první kapitole *Brahma-saṁhitā* a *Bhagavad-gītā* nám může poskytnout takové informace jako například: celý hmotný vesmír je pouze jedna čtvrtina kreativní energie Nejvyššího Pána, *Śrī Kṛṣṇy*. Zbývající tři čtvrtiny jsou manifestovány v duchovním nebi, které se nazývá *Vaikuṇṭhaloka*.

Pán *Śrī Caitanya Mahāprabhu*, zlatý *avatāra* (inkarnace) Nejvyšší Osobnosti Božství *Śrī Kṛṣṇy* jasně vysvětlil *Sanātanovi Gosvāmīmu*, jednomu ze Svých nejbližších žáků, povahu vesmíru. Pán vysvětlil, že hmotný vesmír má omezenou délku a šířku, zatímco délku a šířku všech *vaikuṇṭhských* planet nemůže nikdo změřit. Tyto *vaikuṇṭhské* planety jsou jako lístky lotosového květu, a jejich hlavní část, střed všech *Vaikuṇṭh*, je jako střed lotosového květu. Tato svrchovaná planeta se nazývá *Kṛṣṇaloka*, nebo *Goloka Vṛndāvan*. Nejvyšší Pán, *Śrī Kṛṣṇa*, má na

této planetě Svě věčné a původní sídlo. Ostatní *Vaikuṇṭhy* jsou také Jeho sídlem, a každou *Vaikuṇṭhu* obývá jiná expanze *Kṛṣṇy*, vlastníci v plné míře všech šest vznešených vlastností - bohatství, sílu, poznání, krásu, slávu a odříkání. Materiální vědci ovšem tak hluboké poznání nemají.

Samozřejmě, že tajemství vesmíru nemohou plně odhalit nepatrné mozky materiálních vědců. Beze všech pochybností bychom měli přijmout skutečnost, že člověk je po všech stránkách velice omezený nedokonalostmi svých smyslů, technologií a intelektu. Nikdo nemůže popřít existenci nejvyššího vědce, *Śrī Kṛṣṇy*. Je vlastníkem a znalcem všeho. *Kṛṣṇa* říká: "Ó synu *Prṁthy*, věz, že já jsem původním semenem veškeré existence, inteligencí inteligentních a silou všech silných..." (pozn. 12) "Ó dobyvateli bohatství (*Arjuno*), nic vyššího nade Mě není. Vše na Mně spočívá jako perly navlečené na šňůře." (pozn. 13) Jedině blázni mohou pochybovat o existenci Nejvyššího Pána, *Śrī Kṛṣṇy*. V *Bhagavad-gītě* *Kṛṣṇa* říká: "Darebáci, kteří jsou velice hloupí, kteří jsou nejnížší z lidí, jejichž poznání unesla vidina, a ti, kdo mají ateistickou povahu démonů, se Mi nikdy neodevzdávají." (pozn. 14)

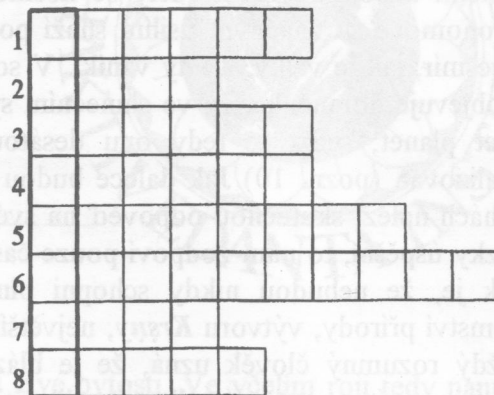
Proto by mělo být prvořadou povinností všech našich vědeckých přátel oceňovat nepochopitelný mozek Pána a Jeho podivuhodné manifestace, místo aby popírali Jeho existenci. Někdo sice může falešně prohlašovat vynález rádia, televize, počítačů, penicilinu a dalších věcí za hodné nejvyššího uznání, ale faktem zůstává, že vše zde již ve skutečnosti bylo, neboť nic nemůže vzniknout z ničeho. Pokud někdo prohlašuje cokoli za své, je největším zlodějem, neboť se snaží přivlastnit si majetek nejvyššího otce, *Śrī Kṛṣṇy*. *Śrī Īsopaniṣad* říká: "Všechno živé i neživé ve vesmíru řídí a vlastní Pán. Člověk by měl tedy přijímat pouze ty nezbytné věci, jež mu byly vyhrazeny jako jeho podíl. Nikdo by neměl přijímat jiné věci, věda dobře, komu patří." (pozn. 15)

Poznámky:

1. *prakṛtiṁ svām avaṣṭabhya
visṛjāmi punaḥ punaḥ
bhūta-grāmam imāṁ kṛtsnam
avaśaṁ prakṛter vaśāt* (Bg. 9.8)
2. Fred Hoyle, "Astronomie" (Garden City, New York; Doubleday and Company, 1962), str. 232
(pokračování příště)

KRŠNOVA KŘÍŽOVKA

1. tisícetlává inkarnace Pána, která udržuje planety na Svých kápích
2. zvláštní inkarnace, která má na starost kvalitu nevědomosti a zničení hmotného projevu
3. inkarnace Nejvyššího Pána v podobě kance
4. proces uctívání Božstev
5. jméno Nejvyšší Osobnosti Božství, nejvyššího vládce smyslů všech
6. nepocházející od člověka, zjevené bohem
7. nehmotná chuť osobního vztahu s Nejvyšším Pánem
8. jeden z hlavních z polobohů a král nebeských planet

Další jména *Śrī Kṛṣṇy*, která jste mohli objevit ve dvou posledních křížovkách, jsou **GOVINDA** a **NARAKṚTĪ**.

Vaiṣṇavský kalendář

Leden

1.1. Po	<i>Putrada Ekādaśī</i> , půst
2.1. Út	<i>Dvādaśī</i> , přerušení půstu 8:01 - 10:44
10.1. St	<i>Rāmacandra Kavirāja</i> - odchod
11.1. Čt	<i>Gopal Bhatta</i> - příchod
12.1. Pá	<i>Jayadeva Gosvāmī</i> - odchod
13.1. So	<i>Locan Dās Ṭhākura</i> - odchod
17.1. St	<i>Ṣaṭ-tila Ekādaśī</i> , půst
18.1. Čt	<i>Trayodaśī</i> - přerušení půstu 7:54 - 10:46
24.1. St	<i>Viṣṇupriya</i> - příchod, <i>Viśvanātha Cakravarī Ṭhākura</i> - odchod, <i>Pundarīka Vidyānidhi</i> - příchod, <i>Raghunandana Ṭhākura</i> - příchod, <i>Raghunātha dās Gosvāmī</i> - příchod
26.1. Pá	<i>Advaita Ācārya</i> - příchod - půst do poledne
28.1. Ne	<i>Madhvācārya</i> - odchod
29.1. Po	<i>Rāmānujācārya</i> - odchod
31.1. St	<i>Bhaimi Ekādaśī</i> , <i>Śrī Vārahadeva</i> , zjevení, půst do poledne, hostina druhý den

Únor

1.2. Čt	<i>Dvādaśī</i> , přerušení půstu 7:37 - 9:57
2.2. Pá	<i>Trayodaśī</i> , <i>Śrī Nityānanda Prabhu</i> , zjevení, půst do poledne
4.2. Ne	<i>Narottama Dās Ṭhākura</i> , příchod
9.2. Pá	<i>Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvāṭi Ṭhākura</i> , příchod - půst do poledne
15.2. Čt	<i>Vijaya Ekādaśī</i> , půst
16.2. Pá	<i>Dvādaśī</i> , přerušení půstu 7:13 - 10:34
19.2. Po	<i>Jagannātha Dās Babāji</i> , odchod
22.2. Čt	<i>Puruṣottama Dās Ṭhākura</i> , příchod
29.2. Čt	<i>Amalaki Vrata Ekādaśī</i> , půst

Březen

1.3. Pá	<i>Dvādaśī</i> , přerušení půstu 9:55 - 10:25
5.3. Út	<i>Śrī Gaurāṅga Mahāprabhu</i> - zjevení
	GAURA PŮRNIMA , půst do východu měsíce

Hare Kṛṣṇa Hare Kṛṣṇa Kṛṣṇa Kṛṣṇa Hare Hare Hare Rāma Hare Rāma Rāma Rāma Hare Hare